

Arrest

nr. 206 110 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DEVOS
Generaal Eisenhowerlaan 23
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 18 februari 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 maart 2017 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, bijgestaan door advocaat L. HOET loco advocaat C. DEVOS en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 februari 2017 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de genaamde
naam: F.
voornaam: C.
geboortedatum: [...]1969
geboorteplaats: C. F.
nationaliteit: Brazilië

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te

begeven, binnen 0 dagen na de kennisgeving / uiterlijk op 18.02.2017)

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1:

■ 2°

* de vreemdeling vrijgesteld van de visumplicht die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 20 Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd,;

■ 8° *wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;*

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

■ *artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

Betrokkene heeft geen Schengen inreisstempel in haar paspoort

Betrokkene bezit geen arbeidskaart/beroepskaart. (PV nummer BR.69.LL.018289/2017 van de politie zone van Elsene.)"

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt verweerder een exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan belang waarbij hij wijst op een voorgehouden gebonden bevoegdheid voor de gemachtigde om in geval van eventuele vernietiging opnieuw een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen. Daarnaast wijst hij eveneens op het feit dat het een herhaald bevel betreft. De waarnemend voorzitter vraagt ter zitting of verweerder gezien de vaste rechtspraak nog steeds volhardt in deze excepties. Verweerder doet ter zitting afstand van de opgeworpen excepties.

Het beroep is ontvankelijk.

3. Onderzoek van het beroep

In haar eerste middel voert verzoekster de schending aan van de motiveringsplicht zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 aangaande de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Ze licht haar eerste middel toe als volgt:

*“De motivering van de Administratie is onterecht: verzoekster heeft een regularisatie-aanvraag (art. 9bis Vw.) ingediend op 31/01/2017. (stuk 2)
De adrescontrole was positief: de gemeente maakte de aanvraag over aan het Ministerie.”*

Verzoekster laat na aan te tonen dat in het bestreden bevel niet of niet afdoende de juridische en feitelijke overwegingen zouden zijn opgenomen die aan de beslissing ten grondslag liggen. De Raad merkt hierbij op dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 7, eerste lid, 2° en 8° van de Vreemdelingenwet en er wordt verwezen naar het ontbreken van een “Schengen inreisstempel” in het paspoort en het feit dat zij werd betrap op het uitoefenen van een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband zonder in het bezit te zijn van de vereiste arbeidskaart of beroepskaart. De Raad stelt vast dat verzoekster niet ingaat op voormelde motieven. Zij beperkt zich met verwijzing naar het stuk 2 dat zij voegt bij haar verzoekschrift tot de stellingen: “(d)e motivering van de Administratie (...) onterecht (is): verzoekster heeft een regularisatie-aanvraag (art.9bis VW.) ingediend op 31/01/2017” en “(d)e adrescontrole was positief: de gemeente maakt de aanvraag over aan het Ministerie”. Verzoekster zet niet uiteen op basis van welke rechtsgrond de gemachtigde hiermee rekening diende te houden en derhalve op welke wijze de motivering in casu onterecht is. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoekster de in de bestreden beslissing opgenomen concrete motivering op zich niet betwist en dat zij niet aantoont waarom de door de gemachtigde gemaakte vaststelling, mede gelet op het bepaalde in voormeld artikel 7, eerste lid, 2° en 8° niet reeds zou volstaan om de bestreden beslissing te schragen. Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de wet van 29 juli 1991 wordt dan ook niet aangetoond.

Het eerste middel is ongegrond.

In haar tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 23 van de Universele verklaring voor de rechten van de mens, van artikel 6 van het Internationaal verdrag betreffende de economische, sociale en culturele rechten en van het Europees sociaal handvest die het recht op arbeid afkondigen.

Zij licht haar tweede middel toe als volgt:

“Verzoekster is in het bezit van een belofte tot aanwerving: de heer F. D., zaakvoerder van de BVBA (...), KBO-nummer [...], met vennootschapszetel gevestigd te [...], wenst verzoekster aan te werven in de hoedanigheid van voltijdse arbeidster (38 uur per week). (Zie de regularisatie-aanvraag, stuk 2)”

Verzoekster beperkt zich, opnieuw met verwijzing naar het stuk 2 dat ze voegt bij haar verzoekschrift, tot de melding dat zij in het bezit is van een belofte tot aanwerving. De Raad stelt vast dat zij zich beperkt tot een feitelijke uiteenzetting waarbij zij nalaat uiteen te zetten op welke wijze de bestreden beslissing de aangehaalde artikelen of het handvest precies schendt.

Het tweede middel is dan ook onontvankelijk.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegronde middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES